

แนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

Development of Tourism Logistics Management for Pakbara Beach La-ngu District in Satun Province

ดาลีลา ตาเอ็น*

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล (2) ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว ตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้หลักการทางสถิติซึ่งประกอบด้วย การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้ในการทดสอบค่า (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) โดยกำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ซึ่งมีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/ นักศึกษา โดยมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภายในจังหวัดสตูล เนื่องจากความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวหาดปากบารา ด้านการจัดการโลจิสติกส์อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านการไหลทางกายภาพ ด้านการไหลของสารสนเทศ ด้านการไหลทางการเงิน ด้านพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายหาด ด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวแต่ละท้องถิ่น และด้านส่งเสริมการตลาดชุมชนท่องเที่ยว โดยให้นำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการดำเนินปรับปรุงและพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวหาดปากบาราให้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว

Abstract

Research study this objective (1) to study tourism behavior of Pakbara Beach La-ngu District in Satun Province of Thai tourists (2) to study the opinions of Thai tourists towards the management Logistics for tourism, Pakbara Beach La-ngu District in Satun Province, according to the opinions of Thai tourists the sample group used in the study was 400 persons. The tools used in the study were questionnaires. Analyze data by using statistical principles consisting of Percentage, Mean, Standard deviation used for t-test, One-way Analysis of Variance, with significant implications Statistical significance at level 0.05

The results showed that most of the tourists who responded to the survey of Thai tourists were mostly female. Under 20 years of age with single status Most of them are students / students with income below 5,000 baht. Low education, bachelor's degree And And most of them are domiciled in Satun Province Due to the opinions of Thai tourists towards logistics management for tourism in Pakbara Beach La-ngu District in Satun Province, Logistics management is at the highest level in every aspect, including Physical flow Information flow Financial flow In the development of tourism personnel Beach tourism development Facilities development In product development and tourism services Linking each local tourism route And promotion of tourism community marketing By using such information as a guideline for the improvement and development of logistics management for tourism, Pakbara Beach La-ngu District in

*หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ

Satun Province.

Keywords: Development logistics management for tourism.

บทนำ

ในปัจจุบันการท่องเที่ยวก็เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ จากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว โดยเฉพาะรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น กรุงเทพฯ ภูเก็ต ชลบุรี เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี และกระบี่ นอกจากนี้ รายได้จากนักท่องเที่ยวรวมที่เกิดขึ้นใน กรุงเทพฯ และภูเก็ต นับเป็นครึ่งหนึ่งของรายได้จากนักท่องเที่ยวรวม ซึ่งการ “บริโภค” โดยคนต่างชาติ นับเป็นส่วนสำคัญของการบริโภครวมภายในประเทศ คิดเป็นเกือบ 12% ของ GDP และเป็นองค์ประกอบที่โตเร็วมาก จนกลายเป็นเครื่องจักรสำคัญของเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมาแน่นอนว่ารายได้จากต่างประเทศในรูปแบบการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ตัวเลข GDP ของไทยโตขึ้นมาก และนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นปริมาณมหาศาลในแต่ละปี

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของไทย แต่ นอกเหนือจากจังหวัดดังกล่าว จังหวัดอื่นได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองนี้ ถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายภาครัฐที่ต้องการกระจายรายได้และลดความเหลื่อมล้ำให้กับประชาชนภายในประเทศ ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามุ่งหวังให้การท่องเที่ยวเมืองรองเป็นกลไกที่ช่วยกระจายรายได้สู่ชุมชน สร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง นำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม หลังจากที่ผ่านมามีสัดส่วนท่องเที่ยวเมืองหลักและเมืองรอง คิดเป็น 80:20 เท่านั้น ทั้งนี้ จะเห็นว่าการส่งเสริมท่องเที่ยวเมืองรองนี้ ไม่เพียงแต่จะสร้างเม็ดเงินให้เข้าสู่ชุมชน แต่จะเป็นรูปแบบที่ค่อยๆ เคลื่อนเข้าไปในพื้นที่เมืองรองเรื่อยๆ ซึ่งผู้คนในเมืองรองก็จะค่อยๆ เรียนรู้ไปด้วย สร้างประสบการณ์ให้กับแขกผู้มาเยือน เรียนรู้และฝึกการเป็นเจ้าบ้านต้อนรับนักท่องเที่ยว พுகุยสื่อสาร ตอบคำถามกับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีประกาศ พ.ร.บ.มัคคุเทศก์ เพื่อให้มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นมากขึ้น เปรียบเสมือนการคืนอำนาจให้คนท้องถิ่นได้มีโอกาสเล่าเรื่องในพื้นที่ตัวเองมากขึ้น เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวในปัจจุบันที่นานาประเทศให้การสำคัญ เพื่อการมุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศและนานาชาติ ตามหลักปรัชญาสากลว่าด้วยการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน (Environmentally Sustainable Development) โดยให้ความสำคัญแก่การให้การศึกษาหรือการเรียนรู้ หรือมุ่งเน้นให้เกิดการอนุรักษ์มากกว่าการจัดการลดหรือปราศจากผลกระทบและนักท่องเที่ยวพึงพอใจเท่านั้น แต่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ มีการจัดการรักษาสิ่งแวดล้อม และให้การศึกษาแก่นักท่องเที่ยว

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองมีทั้งหมด 55 จังหวัด หนึ่งในนั้นมี จังหวัดสตูล ซึ่งจังหวัดสตูลมีสถานที่ท่องเที่ยวชื่อดังคือ เกาะหลีเป๊ะ แต่ไม่เพียงแคเกาะเท่านั้นที่น่าสนใจยังคงมีระบบนิเวศทางธรรมชาติอีกมากมาย เนื่องจากจังหวัดสตูลได้มีการประกาศเป็นอุทยานธรณีระดับโลก คือ อุทยานธรณีสตูล (Satun Geopark) เดือนพฤศจิกายน ปี 2559 ครอบคลุมพื้นที่ 2,597.21 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่โดดเด่นทางธรณีวิทยาในระดับสากล บริหารจัดการโดยกรอบแนวคิดการอนุรักษ์ธรณีวิทยา การให้ความรู้ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงมรดกทางธรรมชาติ ทางวัฒนธรรม และวิถีชีวิตเพื่อสร้างความเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของแผ่นดินที่ได้อาศัยอยู่

สตูล เป็นจังหวัดริมทะเลได้สุดอันดามัน และมีแหล่งท่องเที่ยวขึ้นชื่อและเป็นที่ยุ้จักมากที่สุด คือ เกาะหลีเป๊ะ ปัจจุบันสตูลมีรายได้จากการท่องเที่ยว 8,000 ล้านบาทต่อปี นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดส่วนใหญ่มีจุดหมายหลักอยู่ที่เกาะหลีเป๊ะ โดยจากปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางผ่านท่าเรือปากบารา หรือท่าเรือหลักจำนวน 1,500-2,000 คนต่อวัน แบ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปยังเกาะหลีเป๊ะ 70% ซึ่งนักท่องเที่ยวอีก 30% เป็นกลุ่มนักเรียน นักศึกษาที่เข้ามาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อศึกษาความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติที่เป็นจุดขายหลักของจังหวัด หาดปากบารา ตั้งอยู่ในทำเลที่ดี

มีสภาพพื้นที่ภูมิประเทศภูมิอากาศที่เหมาะสม มีสถานที่และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางธรรมชาติ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางไปท่องเที่ยวแต่ละที่ จะต้องผ่านหาดปากบารา เนื่องจากมีเส้นทางปากบาราเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่นำไปสู่เกาะต่างๆ ซึ่งหาดปากบาราเป็นชายหาดที่ทอดตัวยาวขนานกับถนน มีความยาวประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของอำเภอละงู มีทิวทัศน์สวยงามเหมาะสำหรับการพักผ่อน เนื่องจากมีทิวสนขึ้นอยู่ตลอดความยาวหาด และเสน่ห์ของหาดแห่งนี้ไม่ได้อยู่ที่คลื่นหรือเปลือกหอยหาดทรายที่สวยงาม แต่อยู่ที่ความงดงามของทัศนียภาพ บรรยากาศรอบชายฝั่ง วิวที่มองเห็นเกาะตะรุเตา และ เกาะลังกาวิประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นวิวทิวทัศน์ที่กลมกลืนไปกับท้องฟ้าสีคราม มีจุดชมวิวกว้างให้นักท่องเที่ยวได้มาพักผ่อน รวมทั้งยังเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกทะเลที่สวยงามอีกแห่งหนึ่งของอุทยานธรณีสตูล

การจัดการโลจิสติกส์จะสามารถให้บริการนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้หลายเส้นทาง อีกทั้งช่วยในการรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล ให้เกิดความประทับใจในการบริหารจัดการที่ดี แล้วกลับมาท่องเที่ยวอีก ซึ่งจะเป็นการสร้างรายได้ให้เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวในจังหวัด เพิ่มสัดส่วน รายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สูงขึ้นในระดับประเทศ

จากการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อนำผลไปพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สามารถอยู่ยั่งยืน และสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ จังหวัดและท้องถิ่นนั้น ได้นั้นต้องมีสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยว และเกิดความพึงพอใจในขณะท่องเที่ยว จนเมื่อเดินทางกลับไปแล้วก็ยังมีความต้องการมาเที่ยวซ้ำในครั้งต่อไป สิ่งดึงดูดเหล่านั้น ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ กิจกรรมส่งเสริมให้เกิดความอยากเดินทางมาท่องเที่ยว เช่น มหกรรมแข่งขันตกลปา ระดับโลกบาราฟิชซึ่งคัพ ความเป็นมิตรและวัฒนธรรมของคนท้องถิ่น ความพร้อมเรื่องอาหารที่พัก ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นที่ทราบกันแล้ว และได้มีการปรับปรุงมาโดยตลอด

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสถานการณ์ของระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงไม่ว่าจะเป็น ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ประชาชนของท้องถิ่น เพื่อให้มองเห็นถึงภาพรวมการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูลในปัจจุบัน ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบด้านโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงการมาเที่ยวซ้ำ ของนักท่องเที่ยว และศึกษาแนวทางการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล และยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการวางแผนจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

วัตถุประสงค์

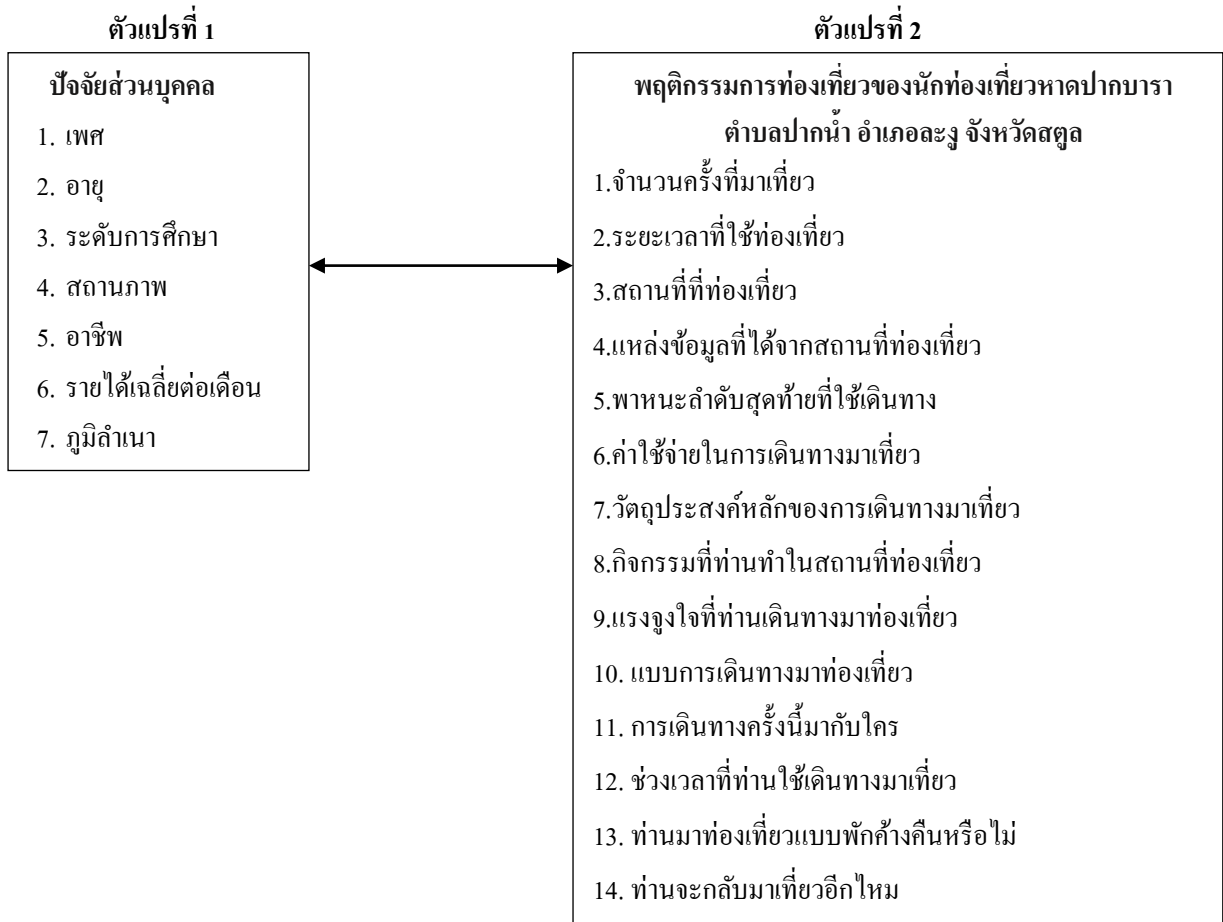
1. ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย
2. ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการ โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล
3. ศึกษาปัญหาอุปสรรค และแนวทางการพัฒนาการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวหาดปากบารา อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย

สมมติฐาน

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว หาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล
2. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว หาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

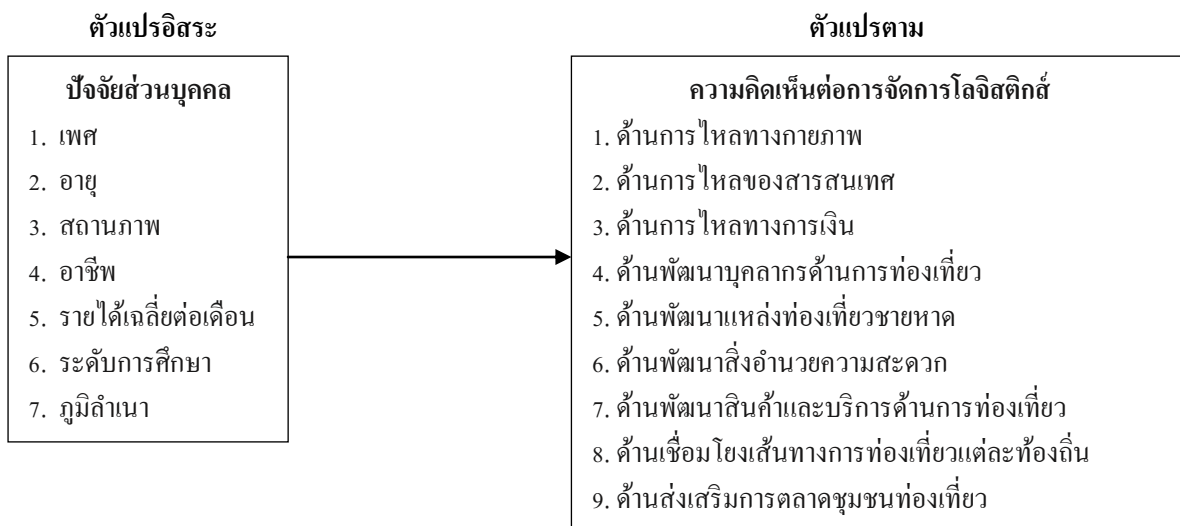
กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดตามสมมติฐานข้อที่ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดตามสมมติฐานข้อที่ 1

กรอบแนวคิดตามสมมติฐานข้อที่ 2

ภาพ 2 กรอบแนวคิดตามสมมติฐานข้อที่ 2

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสถานการณ์ภาพรวมของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในปัจจุบันและเป็นสารสนเทศสำหรับผู้ต้องการศึกษาและใช้กำหนดแนวทางในการพัฒนาภาคบริการ ตำบลปากน้ำ อำเภอ ละงู จังหวัดสตูล ต่อไป
2. ทราบปัจจัยองค์ประกอบของการจัดการ โลจิสติกส์ที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจรวมถึงการมีส่วนร่วมทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ ตลอดจนเป็นปัจจัยองค์ประกอบเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้นที่มีศักยภาพช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวซ้ำมากขึ้น
3. ทราบถึงความพร้อมและแนวทางการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันตามแนวคิดของผู้เกี่ยวข้องโดยตรงและสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ดีขึ้น

แนวคิด/ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โลจิสติกส์ หรือ ลอจิสติกส์ (Logistics) หมายถึง กิจกรรมที่มีการเคลื่อนย้าย จัดเก็บสินค้า วัสดุ วัตถุดิบ เอกสาร จากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง ในระยะเวลาชั่วคราวหรือระยะเวลายาวนาน โดยมีความพยายามในการจัดการกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ ให้เกิดค่าใช้จ่ายโดยรวมต่ำที่สุดกระบวนการส่วนหนึ่งของ โลจิสติกส์ ในการขนส่ง ของการจัดการเท่านั้น ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นอีกส่วนของการจัดการ โลจิสติกส์ (logistics) อีกมากมาย ตัวอย่างเช่น การจัดการคลังสินค้า , การกระจายสินค้า , การจัดการสินค้าคงคลัง , การบรรจุภัณฑ์ , การรับส่ง , ข้อมูลต่างและระบบสารสนเทศต่างๆ เป็นต้น

คณพศ สิทธิเลิศ (2561 : เว็บไซต์) โลจิสติกส์ หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ ไปจนเป็นสินค้าสำเร็จรูปจากต้นทางไปยังปลายทางจนถึงผู้บริโภคให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนอกจากนี้การบริหารจัดการโลจิสติกส์ ยังมีความจำเป็นต่อหน่วยงานทั้งในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชนภาคการผลิต และภาคบริการ นั่นก็มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพในการประกอบการขององค์กรทุกประเภท เนื่องจากการบริหารจัดการกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้สามารถที่จะลดความสูญเสียในภาคการผลิต และสามารถลดเวลาที่ใช้ในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้

จากความหมายและนิยามของผู้เขียนหลายท่านได้ให้ความหมายคำว่า “โลจิสติกส์” ได้สรุปดังนี้ หมายถึง กระบวนการขนส่งหรือเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ ซึ่งจะรวมไปถึงกระบวนการวางแผน ควบคุมกระบวนการต่างๆ จากจุดเริ่มต้นไปยังปลายทาง เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีต้นทุนต่ำสุดแนวคิดเกี่ยวกับความจงรักภักดี

แนวคิดพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว เป็นการกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้นนักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตามก็เพื่อมุ่งตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว (Tourist's Overt Behavior) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behavior) เป็นการทำงานของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกายรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน โดยพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่

ชวัลนุช อุทยาน (2561) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) หมายถึง การแสดงออกของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการแสดงออก

องค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ

1. เป้าหมาย หมายถึง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวทุกๆ พฤติกรรม จะต้องมีเป้าหมายในการกระทำ เช่น

นักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์ต้องการ เกียรติยศโดยการแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเดินทางท่องเที่ยวโดยที่สภาพแวดล้อมในสถานที่ตนเดินทางยังคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบนิเวศดั้งเดิม

2. ความพร้อม หมายถึง ความมีวุฒิภาวะ และความสามารถในการทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มที่รักความผจญภัย นิยมไต่เขา ปีนหน้าผาต้องมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจแล้วสามารถจะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้

3. สถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสที่เอื้ออำนวยให้เลือกกระทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ เช่น การท่องเที่ยวตามหมู่เกาะ ควรกระทำในยามคลื่นลมสงบ ไม่ควรทำในขณะที่มีพายุฝนฟ้าคะนอง

4. การแปลความหมาย หมายถึง วิธีการคิดแบบต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่พอใจมากที่สุด สถานการณ์หนึ่ง ๆ เช่น เวลาสิบสองนาฬิกา เป็นเวลาที่นักท่องเที่ยวควรเป็นเวลาที่พักผ่อนหรือรับประทานอาหารกลางวัน

5. การตอบสนอง คือ การตัดสินใจกระทำกิจกรรมตามที่ตนได้ตัดสินใจเลือกสรรแล้ว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด เพื่อพักผ่อน ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทาง และจัดการดำเนินการล่วงหน้า ในการกระทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตั้งแต่กิจกรรมการกำหนดสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมการเดินทาง กิจกรรมการจองที่พัก เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

6. ผลลัพธ์ที่ตามมา คือ ผลจากการกระทำหนึ่ง ๆ อาจได้ผลตามที่คาดหมายไว้ หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหวังที่ตั้งใจไว้ เช่น นักท่องเที่ยวได้มีกำหนดการเดินทางไว้เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าในเวลา นั้นเกิดการชุมนุมที่สนามบิน และทำให้สนามบินต้องปิดทำการ เครื่องบินไม่สามารถลงจอดได้ มีผลลัพธ์ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหมายไว้ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่กระทำไปไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ จึงต้องกลับมาแปลความหมาย ไตร่ตรอง เพื่อเลือกหาวิธีใหม่ๆ มาตอบสนองความต้องการ หรืออาจจะเลิกความต้องการไป เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกินความสามารถ เช่น การก่อวินาศกรรมในเมืองมูมไบ ประเทศอินเดียในเดือนพฤศจิกายน ปี 2008 นักท่องเที่ยวที่ตั้งใจจะเดินทางไปเมืองดังกล่าว จะต้องเกิดความผิดหวังเพราะเกิดความกังวลด้านความปลอดภัย และอาจล้มเลิกความตั้งใจในการเดินทาง หรืออาจเปลี่ยนเส้นทางไปเมืองอื่นที่ปลอดภัยกว่า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คมสัน สุริยะ (2548) ได้ศึกษาวิจัยระบบโลจิสติกส์ในจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับการขนส่งผู้โดยสาร โดยรถประจำทางระหว่างจังหวัดระยะใกล้ และระยะไกล การบริการท่าอากาศยาน การขนส่งผู้โดยสาร โดยทางรถไฟ รถขนส่งมวลชนท้องถิ่น และบริการอื่นๆ ด้านการขนส่ง (บีมน้ำมัน) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวมของอุตสาหกรรมขนส่งผู้โดยสารในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาโดยสรุปพบประเด็นปัญหาที่สำคัญของอุตสาหกรรมขนส่งผู้โดยสารคือ จังหวัดเชียงใหม่ ยังไม่มีระบบขนส่งมวลชนของรัฐ รถสองแถวแดงที่ให้บริการอยู่ในปัจจุบันยังมีความแตกต่างกันในด้านมาตรฐานการบริการ ความสะดวกและความปลอดภัย จึงควรจัดให้มีระบบขนส่งมวลชนในเชียงใหม่ที่ให้บริการอย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นเวลา แต่การจัดระบบขนส่งมวลชนในจังหวัดเชียงใหม่ยังควรต้องพิจารณาทางด้านอุปสงค์และอุปทาน โดยละเอียดอีกครั้ง เนื่องจากระบบขนส่งมวลชนการจัดระบบขนส่งมวลชนจะเข้ามาชิงส่วนแบ่งตลาดคนท้องถิ่น จึงอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ขับรถขนส่งมวลชนในท้องถิ่น และคนขับรถตุ๊กตุ๊กที่ต้องพึ่งพาลูกค้ากลุ่มนี้เป็นหลักนอกฤดูการท่องเที่ยว ซึ่งอาจมีแนวโน้มที่จะเกิดภาวะอุปทานส่วนเกินในภาคธุรกิจรถขนส่งมวลชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะนอกฤดูการท่องเที่ยว

ณัฐรุช บุศเนตร (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดหนองมน ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดหนองมน ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี ผลการศึกษา ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดหนองมน ในภาพรวมพบว่า การท่องเที่ยวตลาดหนองมนควรได้รับการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านบริการการท่องเที่ยว รองลงมาคือด้านการพัฒนาตลาดท่องเที่ยวและอันดับสุดท้ายคือด้านการพัฒนาแหล่งหรือกิจกรรมการท่องเที่ยว ส่วนผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภูมิลานา และประสบการณ์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวตลาดหนองมน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดหนองมนแตกต่างกัน และนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลานา และประสบการณ์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวตลาดหนองมน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดหนองมนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อมลนิธศรี ศรีบัวนา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด เดินทางวันเสาร์-อาทิตย์ ช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณคือช่วงเย็น ช่วงเดือนที่เดินทางมาท่องเที่ยวไม่แน่นอน พาหนะที่ใช้เดินทางท่องเที่ยวคือรถยนต์ส่วนตัว ส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน กิจกรรมที่ทำในวัดศรีสุพรรณพร้อมกับการท่องเที่ยวคือกิจกรรมชมทิวทัศน์ ศาสนสถาน ศาสดัตถุ ผู้ให้ข้อมูลได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณมาจากเพื่อนหรือญาติมากที่สุด มีความต้องการเข้าถึงข้อมูลการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ จากแหล่งเว็บไซต์หรือFACEBOOK มีการวางแผนค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวต่อครั้งไม่รวมค่าเดินทางเป็นจำนวนเงิน 1,000-5,000 บาท มากที่สุด ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการ โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณจำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจด้านสถานที่ระดับมากที่สุด ส่วนด้านการไหลทางกายภาพ ด้านบุคลากร ด้านการให้บริการให้ความพึงพอใจระดับมาก และด้านการไหลของสารสนเทศ ให้ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล โดยจากการสำรวจข้อมูลสถิติจำนวนประชากรของสำนักงานสถิติ จังหวัดสตูลในปีพุทธศักราช 2559 พบว่า จังหวัดสตูลมีจำนวนประชากร จำนวน 317,612 คน(สำนักงานสถิติจังหวัดสตูล, 2560) โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดจากข้อมูลสถิติจำนวนประชากรของสำนักงานสถิติจังหวัดสงขลาในปีพุทธศักราช 2560 โดยใช้วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามทฤษฎีของ Taro Yamane ในกรณีที่ทราบจำนวนประชากรที่ศึกษา ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนได้ไม่มากกว่า 5% โดยใช้สูตรคำนวณ ได้ขนาดตัวอย่างประชากร จำนวน 400 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามมาตรฐานส่วนประมาณค่า Rating Scale สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วยค่าทดสอบ Chi-Square Test และค่า One-Way ANOVA เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการโลจิสติกส์

ส่วนที่ 4 ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ การใช้แบบสอบถามข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ในเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาจากแบบสอบถาม หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการ ดังนี้ ตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 63.50 มีมีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 ซึ่งมีสถานภาพโสด จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.30 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30 โดยใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.80 มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.80 และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาภายในจังหวัดสตูล จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 76

พฤติกรรมการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล

นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวครั้งที่ 4 จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 โดยใช้ระยะเวลาท่องเที่ยว น้อยกว่า 6 ชั่วโมง จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.30 ซึ่งส่วนใหญ่นิยมมาท่องเที่ยวจุดชมวิวยหาดปากบารา จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 69.00 ได้รับข้อมูลจากเพื่อน/ญาติ จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมด 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางมาถึง หาดปากบารา โดยส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย น้อยกว่า 2,000 บาทจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.50 ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 โดยกิจกรรมที่ทำพร้อมกับการท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมศึกษาวิถีชีวิต จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.30 ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวเพราะความดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 96.30 ซึ่งการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.00 เดินทางส่วนตัวมาท่องเที่ยวหาดปากบารา โดยบุคคลที่เดินทางมาท่องเที่ยวกับเพื่อน จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาท่องเที่ยวช่วงเย็น จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.80 ซึ่งจะไม่พักค้างคืน จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 และส่วนใหญ่มีความต้องการในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวหาดปากบารา จำนวน 399 คน คิดเป็นร้อยละ 99.9

ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการโลจิสติกส์เพื่อท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล

นักท่องเที่ยวชาวไทย มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งหมด ด้าน ได้แก่ ด้านการไหลทางกายภาพ ด้านการไหลของสารสนเทศ ด้านพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ด้านการไหลทางการเงิน ด้านส่งเสริมการตลาดชุมชนท่องเที่ยว ด้านเชื่อมโยงเส้นทางการ

ท่องเที่ยว ด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยว และด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายหาด ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัยตามสมมติฐาน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพศ อายุ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางครั้งนี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพศ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

จากการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล กับปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา และภูมิลำเนาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ยังพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศ อาชีพต่างกัน ได้แก่ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ทำธุรกิจส่วนตัว นักเรียน/นักศึกษา รับจ้างทั่วไป มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว ในด้านการไหลทางกายภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 2 ระดับความเห็นของการจัดการ โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว	N = 400		แปลความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการไหลทางกายภาพ	4.52	1.27	มากที่สุด
ด้านการไหลของสารสนเทศ	4.45	0.75	มากที่สุด
ด้านการไหลทางการเงิน	4.37	0.84	มากที่สุด
ด้านพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	4.37	1.04	มากที่สุด
ด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายหาด	4.23	0.94	มากที่สุด
ด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	4.28	0.94	มากที่สุด
ด้านพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยว	4.27	0.45	มากที่สุด
ด้านเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว	4.35	0.75	มากที่สุด
ด้านส่งเสริมการตลาดชุมชนท่องเที่ยว	4.36	0.79	มากที่สุด
โดยรวม	4.35	0.86	มากที่สุด

จากตาราง 2 เมื่อศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า โดยรวมแล้วระดับความคิดเห็นของปัจจัยนักท่องเที่ยวชาวไทย มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว ด้านการไหลทางกายภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือด้านการไหลของสารสนเทศ ด้านการไหลทางการเงิน ด้านพัฒนาบุคลากรด้านการ

ท่องเที่ยว ด้านส่งเสริมการตลาดชุมชนท่องเที่ยว ด้านเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว ด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยว และด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายหาด ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงขัน จังหวัดสตูล การศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความคิดเห็นต่อการจัดการ โลจิสติกส์ จำแนกตามองค์ประกอบ โลจิสติกส์การท่องเที่ยว โดยผู้ให้ข้อมูลให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านการไหลทางกายภาพ ด้านการไหลของสารสนเทศ ด้านการไหลทางการเงิน ด้านพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายหาด ด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวแต่ละท้องถิ่น และด้านส่งเสริมการตลาดชุมชนท่องเที่ยว ผู้วิจัยเห็นด้วยว่าด้านพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวสอดคล้องกับงานวิจัย เกิงศักดิ์ชัยชาญ (2555) เรื่องการจัดการ โลจิสติกส์ในอำเภอวังน้ำเขียวจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งบุคลากรเป็นผู้ที่ติดต่อกับนักท่องเที่ยวโดยตรงดังนั้นผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวหรือบุคลากรจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจเกิดทัศนคติเชิงบวกต่อหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงขัน จังหวัดสตูล ทั้งนี้ผู้ให้บริการหรือบุคลากร หมายถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคลากรในชุมชน ผู้ประกอบการ ตลอดจนอาสาสมัครที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่นักท่องเที่ยวซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ส่วนประเด็นด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าสถานที่ซึ่งเป็นการใช้สื่อที่มองเห็นสัมผัสและจับต้องได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส เป็นองค์ประกอบสำคัญที่เป็น “ รูปธรรม - Tangible” ในการนำมาเชื่อมระหว่างสินค้าทางการท่องเที่ยวกับบริการที่ให้แก่แก่นักท่องเที่ยวเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับคัมสันสุริยะ (2551: ระบบออนไลน์) ที่กล่าวไว้ว่า สถานที่ท่องเที่ยว งานเทศกาล หรือสิ่งสำคัญที่นักท่องเที่ยวต้องไม่พลาดที่จะมาเยี่ยมชม สิ่งเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นแม่เหล็กดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเยือนเมืองท่องเที่ยว นั้น หากปราศจากแม่เหล็กดังกล่าวก็อาจจะไม่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากนัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวต้องมีความพยายามให้นักท่องเที่ยวเกิดประสบการณ์ในการท่องเที่ยวอย่างมีความสุข เช่น การให้แสง สี เสียง การส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น บรรยากาศภายในสถานที่ท่องเที่ยวความสวยงามสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐานและพร้อมใช้งานตลอดจนความสะอาดและรู้สึกได้ถึงความปลอดภัยซึ่งจะทำให้ นักท่องเที่ยวได้ใช้เวลาท่องเที่ยวที่หาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงขัน จังหวัดสตูล นานขึ้นและเพิ่มจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านการไหลทางการเงิน จากการวิจัย พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด แต่เมื่อ พิจารณารายข้อ พบว่าการรับชำระสินค้าและบริการผ่านแอปพลิเคชันอยู่ในระดับมากที่สุด ทำให้เห็นได้ว่าต้องมีการพัฒนาการให้บริการรับชำระสินค้าและบริการผ่านแอปพลิเคชันมากขึ้นเพื่อให้ทันสมัยเข้ากับสังคมปัจจุบันที่เป็นสังคมไร้เงินสด และยังช่วยเพิ่มความสะดวกในการชำระสินค้าทั้งในดำนนักท่องเที่ยวและพ่อค้าแม่ค้า ซึ่งการให้บริการรับชำระสินค้าและบริการผ่านแอปพลิเคชันสามารถติดต่อได้ที่หลายธนาคาร เช่น ธนาคารกสิกรไทย ไทยพาณิชย์ เป็นต้น

2. ด้านพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว จากการวิจัย พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ก็ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคล มาทำหน้าที่พัฒนาโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว กลุ่มที่คอยให้บริการด้านข้อมูลกับนักท่องเที่ยว กลุ่มที่ดูแลความสะอาดเรื่องขยะสิ่งแวดล้อมบริเวณหาดปากบารา และกลุ่มอาสาสมัครต่างๆ ที่มีหน้าที่สำคัญในการช่วยพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของหาดปากบาราให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวชาวไทย มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล มีระดับความคิดเห็นด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านสถานที่จอดรถเพียงพอน้อยที่สุด เนื่องจากเมื่อมีเทศกาลต่างๆที่จัดบริเวณหาดปากบารา จะทำให้บริเวณชายหาดไม่มีสถานที่จอดรถให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมหาดปากบารา ดังนั้นเมื่อมีการจัดเทศกาลบริเวณหาดปากบาราควรมีการจัดสถานที่จอดรถให้กับนักท่องเที่ยวเพียงพอต่อความต้องการ เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการสร้างความรู้สึกรักความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

4. ด้านพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยว จากการวิจัย พบว่า มีระดับความคิดเห็นด้านพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ก็ควรจะมีการพัฒนาสินค้าชุมชนเพื่อผลักดันให้เป็นสินค้าขึ้นชื่อหรือเป็นสินค้า OTOP ของหาดปากบารา ที่จะเป็นสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยวต่างถิ่นเข้ามาท่องเที่ยวหาดปากบารายิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปอาจมุ่งประเด็นที่การศึกษาพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและร่วมกับหน่วยงานท่องเที่ยวหรือบริษัทนำเที่ยวเพื่อพัฒนาหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูลให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

2. ควรมีการเก็บข้อมูลงานวิจัยในรูปแบบของการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ทราบถึงความต้องการในปัจจุบันด้านอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล

เอกสารอ้างอิง

นระ คมนามูล. (2550). *ความหมาย โลจิสติกส์ ในด้านการขนส่ง*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2561. จาก http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?pageid=1&bookID= 589&read=true&count=true

(2561). *ความรู้เกี่ยวกับโลจิสติกส์/ความรู้โลจิสติกส์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2561. จาก <https://www.logisticafe.com>

คมสัน สุริยะ. (2552). *หัวใจของโลจิสติกส์ท่องเที่ยว*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2561. จาก <http://arts.hcu.ac.th/upload/files/JournalLib/2554/5-6-11-54%5Bfull%5D.pdf>

ณัฐชัย บูรณะวิมลวรรณ. (2560). *บริบทโลจิสติกส์การท่องเที่ยว : การไหลทางกายภาพบนเส้นทางตาก - แม่สอด*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2561. จาก http://www.dtc.ac.th/images/journal/May-Aug_18/6.pdf

ความหมายของการท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2561 . จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com/> ความรู้เบื้องต้นการท่องเที่ยว/ความหมายของการท่องเที่ยว/

คมสัน สุริยะ. (2552). *หัวใจของโลจิสติกส์ท่องเที่ยว*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2561. จาก <http://arts.hcu.ac.th/upload/files/JournalLib/2554/5-6-11-54%5Bfull%5D.pdf>

กมลชนก. (2560). *ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว*. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2561. จาก <http://kamonchanok001.blogspot.com/p/1.html>

ธนภัทร์ ธชพันธ์. (2558). *แนวทางการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในหมู่เกาะตะรุเตา จังหวัดสตูล*. การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

เถกิงศักดิ์ ชัยชาญและคณะ. (2555). การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียวจังหวัดนครราชสีมา.
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.